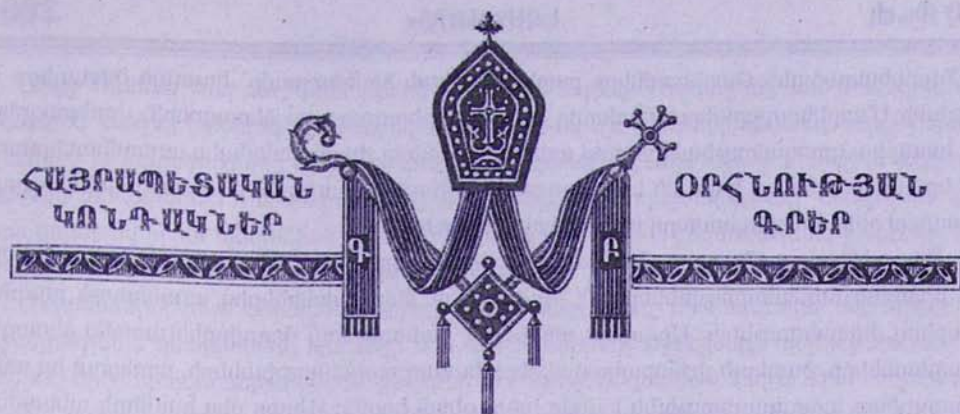

**ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԿՈՆԴԱԿՆԵՐ «ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ԲԱՐԵԿԱՄՆԵՐ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԻ ՀԻՄՆՄԱՆ ԱՌԻԹՈՎ**

ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԾԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒՄԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ,
ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՒ ԿԱՄՕՔՆ ԱԶԳԻՍ
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿՊԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ,
ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԺ ՀԱՄԱԶԳԱԿԱՆ ՆԱԽԱՄԵԾԱՐ
ԱԹՈՌՈՅ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՅԻՈՅ
ՍՐԲՈՅ ԿԱԹՈՒԴՐԻԿԷ ԷԶՄԻԱԾՆԻ

ՔՐԻՍՏՈՍԱՄԵՆԴ ՍԻՐՈՅ ՈՂՋՈՅՆ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ
ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻՒԿԻՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ,
ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆՅ ՀԱՅՈՅ
ՍՐԲՈՅ ԵՐՈՒՍԱԴԻՄԱՅ ԵՒ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍՈՅ,
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ, ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ, ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՅ,
ՔԱՆԱՆԱՅԻՅ ԵՒ ՍԱՐԿԱՄԱԳԱՅ,
ԹԵՄԱԿԱՆ ԵՐԵՍՓՈԽԱՆԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՈՅ, ԹԵՄԱԿԱՆ ԵՒ
ՀԱՄԱՅՆՔԱՅԻՆ ԽՈՐՀՐԴՈՅ ԵՒ ՊԱՇՏՕՆԷԻՅ ԵՒ ՍԻՐԵՅԵԱՎ ՀԱՄԱՅՆ
ՀԱԲԱՏԱՅԵԱՎ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆ ՀԱՅՈՅ

«Զի ուր զանձր ձեռք եմ, անդ և սիրտք ձեռք եղիցիս»:

(Մատթ. Զ 21)

Հայոց Գրերի 1600-ամնակի պանծալի յոբելանի առջև, երբ մեր հայեացքները ուղղուած են դէպի բազմադարեայ գրաւոր մեր արժէքները, Հայրապետական Մեր այս կոնդակով գոհունակութեամբ քննակացնում ենք, որ արդէն երեք տարի է, ինչ հաստատուել է

«Մաքենադարանի Բարեկամներ» բարեգործական հիմնադրամը՝ կոչում ծառայելու Երևանի Մաքենադարանում պահուող փաստեակ հազարաոր ձեռագրերի, վաղագրերի ու հնափայ գրականության բարոք պահպանմանն ու հարստացմանը, ուսումնասիրմանն ու հրապարակմանը, կոչում նաեւ նպաստելու հայագիտության և ձեռագրագիտության ասպարեզներում երիտասարդ նոր սերնդի կրթութանը:

Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոց Վարդապետի անունը կրող Մաքենադարանը ազգային մեր նուիրական հաստատություններից է, գանձարան՝ մեր նախնիներից աւանդուած բազմադարեայ ժառանգութեան: Արդարեւ, անհնար է ճանաչել հայ ժողովրդին առանց ձեռագիր նաւարանների, ծաղկած յիշարակարանների և վաղ փայագրութիւնների, որոնցում իր ամնաւարեանների, արփայարութիւնն է գրել հայութեան հոգին: Գիրքը մեր հաւարի անբաժան մասն է, անբաժան մասն է առ Վայրենին մեր նուիրումի ու սիրոյ, ճանաչողութեան ու արարումի ոգու, որը Անարարանի լոյսով բացուեց ու փթեց ու պրուղներ փուեց անմահ:

Մեր հայրերը Ոսկեդէնիկ հինգերորդ դարից ի վեր գրեցին ու թարգմանեցին այն ուրախութեամբ ու խանդավառութեամբ, որով դիմաւորեցին Մաշտոցին, երբ վերադառնում էր՝ Աստուծոյ Կամբով բերելով հանճարածնունդ ու հանճարագործ 36 փառերը հայերէնի: Աստուծոյ Կամբով բերելով հանճարածնունդ ու հանճարագործ 36 փառերը հայերէնի: Գրեցին, որ յայտնի լինի «երանելի մարդկանց ազնուութիւնը, ճշմարիտ հաւարքի հաստատութիւնը, աստուածամեծ, աստուածամօր կեանքի վայելչութիւնը, սքանչելի կեանքի պայծառութիւնը»: Ինչ որ գրեցին, գրեցին աղօթքով, գրեցին հակառակ աւերի ու թալանի, հակառակ խաւարի: Դարեր-դարեր անխոնջ գրեցին, մարեաններ ու յիշարակարաններ ծաղկեցին, ու գիրքը դարձաւ սրբութիւն, լոյս ու ճանապարհ:

Յիրաւի, պարմութեան մէջ եզակի երեսոյթներից է այն իրողութիւնը, որ ազգային պարականութիւնը կորցրած, օրարի ամնաւանք փրարպարութեան ներքոյ գրնուող հաւածական ժողովուրդը ձեռագրեր էր սրելծում, գրքեր փայագրում: Գրում և փայագրում էին դժուարութիւններ յաղթահարելով, գոհողութիւնների գնով, փարագրութեան մէջ, բայց՝ անձանձիր, հաւարալով հայախօս ու աղօթաշունչ այդ գրքերի լուսաբեր, ազգապահպան ու ազգաշէն առաքելութեանը, հաւարալով լուսաւորութեան ուժին, մարդկութեան առաջագնաց, խաղաղ գալիքին: Այս հաւարով փորձութիւնների, աւերների ու կոտորածների ժամանակ նախեւառաջ գրքերը փրկեցին, պահպանեցին գաղթի ճանապարհներին, օրարութեան մէջ, պահպանեցին ինչպէս սուրբ նշխար:

Այսպիսին է Մաքենադարանում հաւաքուած մեր գրարոր ժառանգութիւնը, որն իր պարմական, մշակութային ու իմացական և իր հոգետար արժէքով միայն մերը չէ, այլեւ համայն մարդկութեանը: Մաքենադարանը պիտի պահպանենք իբրեւ հոգու սրբազան փաճար, գիտութեան ու արուեստի լուսեղէն կաճառ՝ միշտ մնալով շարունակողները մեր նախնիների իմաստասէր վարքի: «Զի ուր գանձք ձեր են, անդ և սիրտք ձեր եղիցին»,- ասում է Քրիստոս՝ մեր Փրկիչն ու Տէրը: Մեր գանձերը կշարունակեն ապրել, կշարունակեն իրենց առաքելութիւնը, քանի դեռ մենք նրանց հնաբոյր, բազմախօս էջերում կփնտրենք մեր հոգին ու էութիւնը, մնալով նաեւ շարունակողները մեր նախնիների նուիրումի ու նախանձախնդրութեան, որով վանքերում՝ գրչութեան կենտրոններում գրքեր հաւաքեցին և ընդօրինակեցին ու մաքենադարաններ կազմեցին:

Սուրբ Սահակ Դարթեւ Հայրապետի և Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոց մեր մեծ Ոստոցիչների խնամքով ծնունդ առնելով՝ քրասնիինգ հարիւրամեակ Մայր Աթոռի հովանու ներքոյ պահպանուեց ու հարստացուեց Սուրբ Էջմիածնի Մարենաղարանը: Այդ հարուստ ու անգնահատելի հաւաքածուի ժառանգորդն է այսօր Երեւանի Մարենաղարանը՝ աւելի քան կէս դար գործելով իբրեւ պետական գիտական հաստատութիւն և շարունակելով լինել մեր ժողովրդի հայարարութեան ու հոգածութեան առարկան:

Մարենաղարանը, սիրելիներ, պիտի շարունակի մնալ համագային մեր սիրոյ և ուշադրութեան կենտրոնում, որպէսզի մեր անգնահատելի արժէքները ամբողջութեամբ ու լիարժէքօրէն ուսումնասիրուեն, մարտցուեն ու ճանաչելի դառնան մեզ և միւս ժողովուրդներին, շարունակելով լոյս սփռել՝ իմացութեան, հաւատի, սիրոյ ու նուիրումի: Գանձեր ունենք Մարենաղարանում ամբարտաձ, ուրեմն՝ թող այնպէղ լինեն նաեւ մեր սրտերը:

Ոգեկոչելով Սուրբ Սահակ և Սուրբ Մաշտոց Երանելիներին, մեր մարենագրութեան բոլոր անխոնջ մշակներին՝ գրիչներին, ծաղկողներին, կազմողներին, սպացողներին, օրհնաբանելով ձեռագրեր փրկագնողներին ու բարերարներին, յորդորում ենք բոլորիդ, հաւաքացեալ ու սիրեցեալ Մեր ժողովուրդ. հայ դպրութեան, մշակոյթի, մարենագրութեան և պապմութեան նկարմամբ խորը ակնածանքի և խոնարհումի զգացումով մասնակցէք Մարենաղարանի գործունէութեանն ու ծրագրերին ձեր ընծայարեւումներով, սալարէք ու զօրակցէք նրա առաքելութեանը: Հաւաքարիմ ու հոգացող սրտերով պահպանենք ու փոխանցենք մեր գանձերը սերունդներին, որպէսզի անցնալի ու ներկայի յարարել շաղկապումով լուսաշող ծնունդ առնի մեր վաղուայ օրը, ու պայծառ փայլի հայոց ապագան, որպէսզի սերունդների շուրթերին շարունակի հայարարօրէն հնչել. «Ձի թէպէտ և եմք ածու փոքր, և թուով յոյժ ընդ փոքու սահմանեալ, ... սակայն բազում գործք արութեան գրանին գործեալ և ի մերում աշխարհիս, և արժանի գրոյ յիշարակի»:

Ողջ լիւրտր ի Տէր, զօրացեալք շնորհօք Սուրբ Հոգւոյն, և յաւեր օրհնեալ ի Մէնջ, ամէն:

Օրհնութեամբ՝

ԳԱՐԵԳԻՆ Բ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՍԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Տուա Գիրս Օրհնութեան ի 3-և Սեպտեմբերի

Յամի Տեառն 2004 և ի թուին Հայոց ՌՆԾԳ

ի Մայրավանս Սրբոյ Էջմիածնի

ընդ համարա 254